

[Finansministeren]

på trods af en ændring af reglerne for udskrivning af indkomstskat må der påregnes en forbrugsudvidelse i 1979, der vel ikke er stor, men som er større end både i 1977 og 1978.

De hovedelementer i regeringens politik, som indgår i justeringen af den økonomiske udvikling og dermed påvirker statsfinanserne, fører til de umiddelbare virkninger, at underskuddet på statens drifts-, anlægs- og udlånsbudget reduceres med 5 mia kr., og jeg vil gerne understrege, at der her er tale om de umiddelbare virkninger. Hensigten med forslagene er som nævnt bl. a. at begrænse stigningen i det private forbrug, og det har selvsagt den virkning, at bl. a. forbrugsafgifterne vil give et andet provenu, end det ellers måtte antages.

Arbejdsløsheden har med god grund også spillet en stor rolle i debatten. Man kommer ikke uden om, at SV-aftalen for arbejdsløsheden på kort sigt har nogle ugunstige virkninger, men den har altså også gunstige virkninger, og sammenholdt med den underliggende konjunkturændringens skønner vi, at det indebærer en uændret eller svagt faldende arbejdsløshed og altså ikke en stigning i arbejdsløsheden, som adskillige ordførere er gået ud fra. Arbejdsløsheden i 1979 skønnes nu at blive på knap 165.000 såkaldt heltidsforsikrede, dvs. omfattende også de deltidsforsikrede omregnet til fuldtid, og det er i underkanten af det niveau, som nu skønnes at ville gælde for 1978 som helhed.

Jeg skal i den forbindelse nævne, at efterlønsordningen antages at formindske antallet af arbejdsløse med ca. 10.000, ligesom ordningen med genoptræning af langtidsledige vil bidrage til en gunstigere beskæftigelsessituation. Men virkningen af disse ting er altså indeholdt i de tal, jeg har nævnt.

De nævnte forhold vil efter de senest foreliggende skøn indebære, at socialdemokratiets og venstres aftale har den virkning på finanslovsforslaget, at der netto bliver tale om en forbedring af drifts-, anlægs- og udlånsbudgettet på godt 3 mia kr.

Hertil kommer en række yderligere justeringer af de skøn, der ligger til grund for udarbejdelsen af finanslovsforslaget, og alt i alt skønnes underskuddet på statsbudgettet nu at blive på 13 mia kr., hvilket er en forbedring på små 3 mia kr. i forhold til det fremsatte finanslovsforslag.

Jeg skal også bl. a. i anledning af hr. Poul Schlüters indlæg omtale de besparelser på 1,5 mia kr. i 1979, som regeringen vil søge gennemført. Disse besparelsers omfang vil øges til 2,3 mia kr. i 1980 og 2,6 mia kr. i 1981, og besparelserne vil blive fastlagt sådan, at de vil påvirke beskæftigelsessituationen i mindst muligt omfang.

De fleste af besparelserne er allerede fremgået af statsministerens åbningsredeegørelse, og hertil kommer, at der er aftalt en uspecificeret besparelse på 225 mill. kr. Regeringen er ved at konkretisere denne besparelse, og det er hensigten, at finansudvalget senere på måneden ved udarbejdelsen af ændringsforslag vil få oplyst, hvorledes disse besparelser vil blive fordelt. Disse ændringsforslag vil så i år, ganske som de har kunnet det i tidligere år, kunne drøftes under andenbehandlingen af finanslovsforslaget.

Jeg skal i øvrigt tillade mig at henvise til den finansredeegørelse, der blev omdelt i tinget i går.

Jeg benytter lejligheden til at takke for den hidtidige gennemgang af finanslovsforslaget, som er foretaget af finansudvalget under hr. Grünbaums ledelse, og jeg tilsiger finansudvalget fortsat støtte i arbejdet med finanslovsforslaget.

Udenrigsministeren (Christophersen):

Jeg skal først gøre nogle bemærkninger til en række af de spørgsmål og betragtninger, der har været gjort gældende vedrørende udenrigspolitiske problemer. Jeg vil gerne starte med de bemærkninger, som dels hr. Gert Petersen, dels hr. Ib Christensen gjorde om det monetære og valutariske samarbejde. De benyttede det til ligesom at fortsætte deres kendte indvendinger mod dansk medlemskab af EF og så i et sådant nærmere monetært og valutarisk samarbejde en overordentlig betænkelig ting for det danske samfund.

Det kommer nok ikke som en overraskelse, når jeg i dag siger, at regeringen ser det som det modsatte, for der er jo nogle helt elementære grunde til, at netop Danmark har en afgørende interesse i et sådant stærkere monetært og valutarisk samarbejde. Noget af det, som virkelig er en risiko, ikke mindst for os med en stor international handel, er naturligvis, at man ender i en situation, hvor konkurrence på valutakurser erstatter